

УГОДА

між Кабінетом Міністрів України та Урядом Азербайджанської Республіки про міжнародне автомобільне сполучення

ДАТА ПІДПИСАННЯ: 01.07.99 р.
ДАТА РАТИФІКАЦІЇ: 18.05.2000 р.

Кабінет Міністрів України та Уряд Азербайджанської Республіки, надалі - Договірні Сторони,

бажаючи сприяти розвитку економічних і торговельних зв'язків і спрощенню умов автомобільних перевезень пасажирів і вантажів між країнами Договірних Сторін і транзитом через їхні території,

домовились про таке:

Стаття 1

Відповідно до цієї Угоди:

- термін "перевізник" - будь-яка фізична або юридична особа, яка зареєстрована на території держави однієї з Договірних Сторін і допущена відповідно до діючого національного законодавства до здійснення міжнародних автомобільних перевезень пасажирів або вантажів;

- термін "автотранспортний засіб":

при перевезеннях пасажирів - автобус, тобто автотранспортний засіб, призначений для перевезення пасажирів, який має не менше восьми місць для сидіння, за винятком місця водія;

при перевезеннях вантажів - вантажний автомобіль, тобто вантажний автомобіль, вантажний автомобіль з причепом, автомобільний тягач або тягач з напівпричепом;

- термін "двосторонні перевезення" - перевезення, які виконуються автотранспортним засобом, зареєстрованим на території держави однієї з Договірних Сторін, з/на її території на/з територію держави іншої Договірної Сторони;

- термін "транзитні перевезення" - перевезення, що виконуються автотранспортним засобом, зареєстрованим на території держави однієї з Договірних Сторін, з/на її території транзитом через територію держави іншої Договірної Сторони до/з третьої країни;

- термін "перевезення до/з третьої країни" - перевезення, які виконуються автотранспортним засобом, зареєстрованим на території держави однієї з Договірних Сторін, з/на території держави іншої Договірної Сторони на/з територію третьої країни;

- термін "каботажні перевезення" - перевезення, які виконуються між двома пунктами, розташованими на території держави однієї Договірної Сторони, автотранспортними засобами, зареєстрованими на території держави іншої Договірної Сторони;

- термін "дозвіл" - документ, який видається компетентним органом однієї з Договірних Сторін і який дає право автотранспортному засобу, зареєстрованому на території держави іншої Договірної Сторони, на в'їзд/виїзд або проїзд транзитом через територію держави першої Договірної Сторони.

Стаття 2

Ця Угода визначає порядок виконання міжнародних перевезень пасажирів і вантажів між двома країнами і транзитом через їхні території автотранспортними засобами, які зареєстровані на території однієї з Договірних Сторін.

I. Перевезення пасажирів

Стаття 3

Регулярні автобусні перевезення пасажирів здійснюються за попередньо визначеними і затвердженими компетентними органами Договірних Сторін маршрутами, розкладами руху і тарифами.

Регулярні автобусні перевезення пасажирів у двосторонньому сполученні починаються на території держави однієї з Договірних Сторін і закінчуються на території держави іншої Договірної Сторони.

Регулярні автобусні перевезення пасажирів у транзитному сполученні починаються на території держави однієї з Договірних Сторін, проходять через територію держави іншої Договірної Сторони без посадки і висадки пасажирів і закінчуються на території третьої країни.

Стаття 4

Регулярні автобусні перевезення здійснюються на підставі дозволів.

Дозволи видаються компетентними органами Договірних Сторін на частину маршруту, яка проходить по їхній території.

Строк дії таких дозволів узгоджується компетентними органами Договірних Сторін.

Стаття 5

Дозволи на регулярні автобусні перевезення пасажирів видаються перевізнику після узгодження у встановленому порядку компетентними органами Договірних Сторін на підставі заявки, яка надсилається перевізником до компетентного органу Договірної Сторони країни його реєстрації.

Заявка в двох примірниках повинна містити такі дані:

1. Найменування перевізника і його адреса.
2. Схема маршруту (пункти зупинок для посадки і висадки пасажирів, пункти перетину кордону).

3. Розклад руху і режим роботи.

4. Довжина маршруту в км.

5. Тарифи.

Компетентні органи можуть зажадати від перевізника надання додаткової інформації, яка необхідна для видачі дозволу.

Стаття 6

Регулярні автобусні маршрути можуть здійснюватися лише після узгодження компетентними органами Договірних Сторін і обміну дозволами.

Стаття 7

При виконанні регулярного автобусного перевезення в автотранспортному засобі повинен знаходитися оригінал дозволу.

Форма і текст бланка дозволу узгоджується на засіданні Змішаної комісії.

Стаття 8

Для виконання нерегулярного автобусного перевезення пасажирів між двома країнами в двосторонньому сполученні і транзитом через їхні території, за винятком перевезень, передбачених статтею 9 цієї Угоди, необхідний дозвіл, який видається компетентними органами Договірних Сторін.

На кожне нерегулярне автобусне перевезення пасажирів необхідно отримати окремий дозвіл, який дає право на здійснення одного рейсу туди і звідти, якщо інше не передбачено самим дозволом.

Стаття 9

1. Дозволів не потрібно для виконання нерегулярних автобусних перевезень у випадках, коли група пасажирів того самого складу перевозиться тим самим пасажирським автотранспортним засобом протягом всієї поїздки:

- якщо ця поїздка починається і закінчується на території тієї Договірної Сторони, де зареєстровано пасажирський автотранспортний засіб;

- якщо ця поїздка починається на території Договірної Сторони, де зареєстровано пасажирський автотранспортний засіб, і закінчується на території іншої Договірної Сторони, за умови що автотранспортний засіб залишає цю територію порожнім;

- якщо автотранспортний засіб в'їжджає порожнім на територію іншої Договірної Сторони щоби повернути групу пасажирів, раніше відвезену туди, до країни реєстрації автотранспортного засобу.

2. Дозволу не потрібно при заміні несправного автотранспортного засобу іншим.

3. При нерегулярних автобусних перевезеннях водій автотранспортного засобу повинен мати список пасажирів, зразками яких компетентні органи Договірних Сторін обмінюються.

Стаття 10

Дозволи, які передбачені статтею 8 цієї Угоди, видаються перевізнику після узгодження у встановленому порядку компетентними органами Договірних Сторін на підставі заявки перевізника до компетентного органу своєї країни.

Заявка на отримання дозволу повинна містити інформацію про мету поїздки, пункт призначення, маршрут, технічну характеристику автотранспортного засобу, а також іншу інформацію, яку може зажадати компетентний орган Договірної Сторони, що видає дозвіл.

II. Перевезення вантажів

Стаття 11

Перевезення вантажів у двосторонньому і транзитному сполученні виконуються на основі дозволів, які видаються компетентними органами Договірних Сторін, за винятком перевезень, зазначених в статті 14 цієї Угоди.

Кожний дозвіл дає право на здійснення одного рейсу туди і звідти.

Стаття 12

Кількість і види дозволів, а також інші положення стосовно перевезень вантажів визначаються компетентними органами Договірних Сторін безпосередньо або на підставі рішень Змішаної комісії відповідно до статті 22 цієї Угоди.

Стаття 13

Компетентні органи Договірних Сторін щорічно передають один одному взаємно узгоджену на основі паритету кількість бланків дозволів для перевезення вантажів.

Бланки дозволів повинні мати печатку і підпис компетентного органу, який видав дозвіл.

Ці дозволи видаються перевізнику відповідно до національного законодавства кожної з Договірних Сторін.

Стаття 14

Дозволів не потрібно при:

- 1) перевезеннях пошкоджених автотранспортних засобів;
- 2) перевезеннях тіл або урн з прахом померлих;
- 3) перевезеннях майна при переселенні;

- 4) перевезеннях пошти;
- 5) перевезеннях експонатів, обладнання і матеріалів, призначених для ярмарок і виставок;
- 6) перевезеннях театральних декорацій і реквізиту, музичних інструментів, обладнання для кінозйомок, радіо- і телевізійних передач;
- 7) перевезеннях бджіл і мальків риб;
- 8) перевезеннях медикаментів, медичного обладнання і інших видів вантажів для надання екстреної допомоги при стихійних лихах і катастрофах;
- 9) проїзді порожнього автотransпортного засобу, який вийшов зі строю, і продовження перевезення вантажу, перевантаженого з автотransпортного засобу, який вийшов зі строю;
- 10) проїзді автотransпортних засобів, які надають технічну допомогу автотransпортним засобам, що вийшли зі строю;
- 11) перевезеннях вантажів, призначених для використання з рекламною і інформаційною метою;
- 12) перевезеннях транспортних засобів, скакових коней, спортивного інвентарю і майна, призначених для проведення спортивних заходів;
- 13) перевезеннях благодійних і гуманітарних вантажів.

При здійсненні перевезень, зазначених в пунктах 1 - 13 цієї статті, водій автотransпортного засобу повинен мати документи, які підтверджують факт здійснення одного з зазначених видів перевезень.

Стаття 15

1. Якщо маса або габарити автотransпортного засобу однієї з Договірних Сторін перевищують максимальні розміри, встановлені на території іншої Договірної Сторони, перевезення дозволяється тільки після отримання, додатково до звичайного, спеціального дозволу від компетентного органу цієї Договірної Сторони.

2. Якщо згаданий в пункті 1 цієї статті дозвіл передбачає рух автотransпортного засобу за визначеним маршрутом, перевезення повинно здійснюватися лише за цим маршрутом.

Стаття 16

Перевезення небезпечних вантажів здійснюється лише після отримання, крім звичайного, спеціального дозволу, який видається компетентним органом Договірної Сторони, по території якої виконується перевезення.

III. Загальні положення

Стаття 17

1. Каботажні пасажирські або вантажні перевезення можуть здійснюватися при наявності спеціального дозволу компетентного органу Договірної Сторони, на території якої здійснюються ці перевезення.

2. Перевізник однієї з Договірних Сторін може здійснювати перевезення пасажирів і вантажів з території держави іншої Договірної Сторони на територію третьої країни, а також з території третьої країни на територію держави іншої Договірної Сторони, якщо він отримав на це спеціальний дозвіл компетентного органу цієї іншої Договірної Сторони.

Стаття 18

1. Перевезення пасажирів і вантажів, які здійснюються на території держави іншої Договірної Сторони на підставі цієї Угоди, а також автотранспортні засоби, що виконують ці перевезення звільняються на основі взаємності від податків і зборів, пов'язаних з використанням автомобільних доріг.

2. Положення пункту 1 цієї статті не поширюється на оплату проїзду окремими платними ділянками автострад, тунелями, мостами і іншими комунікаціями.

Стаття 19

При виконанні перевезень на підставі цієї Угоди взаємно звільняються від митних зборів, мит і податків при ввезенні на територію іншої Договірної Сторони:

1) паливо, яке міститься в паливних ємностях, передбачених для кожної моделі автотранспортного засобу, які технологічно і конструктивно зв'язані з системою живлення двигуна;

2) мастильні матеріали в кількості, яка необхідна для споживання під час перевезення;

3) запасні частини і інструменти, передбачені для ремонту пошкодженого автотранспортного засобу, який виконує ці перевезення.

Невикористані запасні частини підлягають зворотному вивезенню, а замінені запасні частини повинні бути вивезені з країни, або знищені, або здані в порядку, який встановлено на території держави відповідної Договірної Сторони.

Стаття 20

Питання, які не врегульовані цією Угодою, вирішуватимуться відповідно до національного законодавства кожної з Договірних Сторін і міжнародних договорів, учасниками яких вони є.

Стаття 21

Перевізники Договірних Сторін повинні дотримуватися положень законодавства і правил країни, на території якої перебуває автотранспортний засіб.

Стаття 22

1. Компетентні органи Договірних Сторін створюють Змішану комісію з метою забезпечення:

а) вирішення поточних питань, пов'язаних із застосуванням і тлумаченням цієї Угоди;

б) обговорення результатів виконання цієї Угоди і внесення пропозицій щодо приведення її у відповідність до умов, вимог і нормативів, які змінюються в процесі здійснення перевезень між двома країнами;

в) підготовки пропозицій про внесення змін і доповнень до будь-якої статті цієї Угоди.

2. Змішана комісія збирається не рідше одного разу на рік або на прохання компетентного органу однієї з Договірних Сторін.

Стаття 23

Компетентними органами Договірних Сторін для виконання цієї Угоди є:

від України - Міністерство транспорту України;

від Азербайджанської Республіки - державний концерн "Азеравтонагліят".

Стаття 24

Ця Угода набуває чинності з дня отримання останнього повідомлення про виконання Договірними Сторонами внутрішньодержавних процедур, необхідних для набуття чинності цією Угодою.

Цю Угоду укладено строком на п'ять років. Її чинність автоматично продовжується на наступний період, якщо жодна з Договірних Сторін не повідомить іншу Договірну Сторону про свій намір припинити чинність Угоди. Чинність Угоди припиняється після закінчення 90 днів з дня отримання однією з Договірних Сторін письмового повідомлення від іншої Договірної Сторони про її намір припинити чинність Угоди.

Вчинено в м. Баку 1 липня 1999 року в двох примірниках українською, азербайджанською і російською мовами, при цьому всі тексти автентичні.

В разі виникнення розбіжностей в тлумаченні цієї Угоди за основу береться текст Угоди російською мовою.

За Кабінет Міністрів України

За Уряд Азербайджанської Республіки